

Justitsministeriet

Dato: 12. januar 2010

Dok.: DNW40841

Sagnr.: 2009-154-0208

Udkast til tale til ministeren til brug for besvarelse af samrådsspørgsmål T-X fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del) tirsdag den 12. januar 2010 kl. 15.00

Samrådsspørgsmål T: Taler tidligere justitsminister Lene Espersens spindoktor på regeringens/den nuværende og tidligere justitsministers vegne i Camilla Broe-sagen, når spindoktoren udtaler til jp.dk, at "Det er noget forbandet vrøvl", at den amerikanske anklager i sagen mod danske Camilla Broe tirsdag lagde ansvaret for udleveringen af Camilla Broe på daværende justitsminister Lene Espersens skuldre.

Samrådsspørgsmål U: Ministeren bedes i den forbindelse oplyse, hvilket kendskab spindoktoren har til sagen og i den forbindelse bedes redegjort for spinddoktorens kompetence og indflydelse på den konkrete sagsbehandling i Justitsministeriet og hvilken betydning det samlet set har, at spindoktoren nu i følge jp.dk er personlig rådgiver for Lene Espersen.

Samrådsspørgsmål V: Ministeren bedes oplyse om tidligere justitsminister Lene Espersen har deltaget i et møde med de amerikanske myndigheder hvor udleveringen af Camilla Broe blev diskuteret, som det er oplyst af Joseph Kilmer fra det amerikanske narkopoliti under ed, i retssagen mod Camilla Broe.

Samrådsspørgsmål W: Ministeren bedes af- eller bekræfte om det er sandt, hvad Joseph Kilmer fra det amerikanske narkopoliti har sagt under ed i retssagen mod Camilla Broe i USA, nemlig, at årsagen til at USA i 2007 sendte en anmodning om at få Camilla Broe udleveret skyldes, at tidligere Justitsminister havde ytret ønske om at vi fra dansk side var interesserede i en retssag?

Samrådsspørgsmål X: Ministeren bedes oplyse hvorfor mødet, der er omtalt i retssagen mod Camilla Broe, hvor tidligere justitsminister Lene Espersen angiveligt skulle have tilkendegivet overfor amerikanerne, at Danmark var interesseret i en retssag ikke er medtaget i den redegørelse justitsministeren har afleveret til Folketinget om sagsforløbet og retsgrundlaget for udleveringen af Camilla Broe?

[Indledning]

Sagen om udlevering af Camilla Broe til USA er forståeligt nok en sag, som har stor interesse.

Desværre er det også en sag, som til dels har været præget af misforståelser – som f.eks. historier om, at der er sket udlevering efter en lovgivning, som kun finder anvendelse på terrorister, og historier om, at den pågældende danske statsborger kunne risikere at sidde i fængslet i USA i 60 år. Og nu senest en historie i pressen om, at daværende justitsminister Lene Espersen i sin tid angiveligt skulle have lagt pres på amerikanerne for at få dem til at rejse en sag om udlevering af Camilla Broe.

I det lys er jeg glad for i dag at få lejlighed til at redegøre for de aspekter af sagen, som er omtalt i samrådsspørgsmålene, og dermed forhåbentligt få rettet op på nogle af de misforståelser, som sagen har givet anledning til.

[Baggrund]

Jeg har forstået, at hovedgrundlaget for dette samråd er, at det i pressen har været fremme, at man fra dansk side skulle have lagt pres på amerikanerne for at få dem til at anmode om at få Camilla Broe udleveret. Og her kan jeg navnlig henvise til, at det i den danske presse er blevet omtalt, at en efterforsker fra det amerikanske narkotikapoliti – Joseph Kilmer – under et retsmøde i USA den 1. december 2009 skulle have udtalt, at han deltog i et møde i 2006 med den daværende justitsminister. Under dette møde skulle den daværende justitsminister angiveligt have anbefalet, at amerikanerne anmodede om at få Camilla Broe udleveret.

Allerede samme dag, som disse historier blev bragt i den danske presse, afviste Lene Espersen, at hun skulle have haft en interesse eller en form for særlig fokus på sagen om udlevering af Camilla Broe.

[Amerikansk retsbog]

Endvidere indhentede Justitsministeriet på baggrund af omtalen i medierne en udskrift af retsbogen fra retsmødet den 1. december 2009 i United States District Court, Southern District of Florida, USA. Retsbogen, som er på 264 sider, gengiver ordret, hvad der skulle være blevet sagt under det pågældende retsmøde.

Med fare for at trætte udvalget finder jeg det nødvendigt at citere fra centrale dele af denne dombogsudskrift for fuldstændigt at få afklaret den daværende justitsministers rolle i denne sag. Mine citater svarer i det væsentlige til de citater, der er gengivet i mit svar nr. 249 til Retsudvalget.

Den danske justitsminister er nævnt nogle få steder i retsbogen. Efterforskeren fra det amerikanske narkotikapoliti Joseph Kilmer nævner således ministeren én gang under sin forklaring i forbindelse med, at han bliver bedt om at forklare, hvad de danske myndigheder sagde under et mø-

de, hvor man afviste at ville medvirke til at lokke Camilla Broe til udlandet med henblik på anholdelse.

Joseph Kilmer svarer i den forbindelse:

“Well, they reminded us that they were -- they said they would not approve it. They reminded us that they were still willing to look into the possibility of prosecuting her in Denmark with the DEA evidence and they understood why the request was going to be elevated but they said that they believed that their Minister of Justice would share their view and not agree to this lure”

Joseph Kilmer bliver herefter spurgt om følgende af anklageren:

“Okay. So did the Minister of Justice share their view?”

Hvortil Joseph Kilmer svarer:

“No, he did not -- yes, he did. He shared their view. He did not approve it.”

Det bemærkes for en god ordens skyld, at Joseph Kilmer fejlagtigt omtaler den daværende justitsminister som en mand.

Den daværende danske justitsminister er tillige nævnt to gange under anklagerens – Armando Rosquetes – procedure, hvor anklageren omtaler de bestræbelser, som man har gjort for at få Camilla Broe udleveret. Det anføres i den forbindelse i retsbogen om anklagerens procedure vedrørende disse bestræbelser i 2006 og begyndelsen af 2007:

“The United States spoke to the people who had the discretion to extradite the defendant. And they said no, including the director of National

Police and the Danish Minister of Justice, the equivalent of their Attorney General, and they said no, they wouldn't approve the lure and they wouldn't extradite. So really, what is there to do?"

Og senere i proceduren anfører anklageren følgende:

“And I would submit to you for the first time, Judge, the Government did a good job in terms of trying to secure the defendant's extradition notwithstanding repeated statements by Danish National Police and Danish law enforcement that they weren't going to do it.

Under the case law when the country attaché approached the director of the National Police or the deputy director and the deputy director tells them that they're not going to do it, under the case law, that would have been okay. If you look

at the cases that I cited, that would have been sufficient. But that's not what happened. What happened was that the country attaché elevated the request higher up the chain of command, and it eventually gets to a point of a meeting in the U.S. Embassy where the Minister of Justice for Denmark is asked about this case and whether they're willing to extradite this defendant. This wasn't a conversation about, Hey, what is your general policy? Do you want to change it? No. The conversation was, Are you going to extradite this defendant, this particular defendant? And they said no.

Then in January Mr. Kilmer and the AUSA go to Denmark, and that's when they raise, Well, it's a possibility but it's not very likely. And what does the Government do at that point? By the summer, the application is ready, or the extradition

request is already being reviewed and it's submitted by the late summer to the Danes.”

Som det fremgår ovenfor, nævner den amerikanske anklager, at den daværende justitsminister deltog i et møde på den amerikanske ambassade i København. Det kan oplyses, at mødet fandt sted i oktober 2006, og at der fra dette møde ikke ses i Justitsministeriet at foreligge materiale vedrørende sagen om Camilla Broe.

Det kan i tilknytning til det anførte desuden oplyses, at det møde i januar, som anklageren henviser til, blev afholdt den 31. januar 2007 mellem repræsentanter for de amerikanske myndigheder – bl.a. Joseph Kilmer – og repræsentanter for Rigspolitiet og Nordsjællands Politi. På dette møde blev de amerikanske myndigheder bl.a. orienteret om udleveringslovens regler om udlevering af danske statsborgere samt behandlingen af udleveringssager i Danmark. På mødet blev det i den forbindelse oplyst, at en udlevering af danske statsborgere var juridisk mulig, men

ikke meget sandsynlig. Samtidig henviste de danske myndigheder under mødet USA til at anmode Justitsministeriet i Danmark om udlevering og alternativt om overførsel af strafforfølgning i sagen til Danmark.

Mon ikke, at det herefter med al ønskelig tydelighed fremgår, at der i debatten om Camilla Broe sagen har været en række klare misforståelser med hensyn til, hvad der er sket og hvilke forklaringer, der rent faktisk er afgivet under det pågældende retsmøde i USA.

Så lad mig slå det fast, sådan at det ikke kan misforstås: Der er ikke lagt noget pres på amerikanerne for at få dem til at anmode om at få Camilla Broe udleveret, og der er som sagt heller ikke noget i den omtalte retsbog, der giver grundlag for at hævde noget sådant. Hvad skulle dog også være den danske interesse i at forsøge at presse amerikanerne til at anmode om at få den pågældende danske statsborger udleveret?

Faktum i sagen er, at Justitsministeriets beslutning om at udlevere Camilla Broe til USA blev truffet efter, at de amerikanske myndigheder fremsatte en anmodning om udlevering. Beslutningen om udlevering blev truffet på grundlag af en juridisk vurdering af sagens omstændigheder, og det var i den forbindelse som bekendt Justitsministeriets opfattelse, at betingelserne i den danske udleveringslovgivning var opfyldt.

Som det også var omtalt mange gange i denne sag, blev Justitsministeriets beslutning om udlevering efterfølgende ophævet af byretten, og sagen blev dernæst indbragt for landsretten, der omgjorde byrettens afgørelse og vurderede, at ministeriets beslutning var lovlig. Beslutningen om udlevering blev således godkendt af landsretten.

Så sagen er med andre ord blevet behandlet i overensstemmelse med udleveringslovens regler under hele forløbet. Og det kan i den forbindelse også nævnes, at de danske myndigheder – som omtalt i min besvarelse af

spørgsmål nr. 128 – afviste et amerikansk ønske om på et tidspunkt at forsøge at lokke Camilla Broe til Paris.

Og lad mig i øvrigt for god ordens skyld tilføje – idet det også er noget, som er omtalt i samrådsspørgsmålene – at den daværende justitsministers såkaldte spindoktor ikke var involveret i ministeriets overvejelser af, om betingelserne for udlevering var opfyldt. Denne vurdering blev selvsagt efter helt normal praksis foretaget af de embedsmænd i ministeriet, som havde ansvaret for behandlingen af udleveringssager.

[Afgørelsen om forældelse i USA]

Uanset at det falder uden for samrådsspørgsmålene, vil jeg også gerne benytte lejligheden til at knytte et par bemærkninger til det forhold, at en amerikansk distriktsdomstol i sidste uge kom frem til, at straffesagen mod Camilla Broe var forældet efter amerikansk ret.

Jeg vil i den forbindelse gerne kort redegøre for den rolle, som de danske myndigheder har i en udleveringssag, når der skal tages stilling til, om strafansvaret er forældet efter lovgivningen i udlandet.

Det følger af forarbejderne til udleveringsloven, at der ikke kan ske udlevering, hvis sagen er forældet efter lovgivningen i det land, som har fremsat anmodningen om udlevering – i denne sag amerikansk ret.

Det fremgår samtidig af forarbejderne til udleveringsloven, at danske myndigheder som regel ikke har mulighed for at foretage nogen prøvelse af, om der er indtrådt forældelse i udlandet.

Hvis den, som ønskes udleveret, gør gældende, at der efter reglerne i det pågældende land er indtrådt forældelse, henvises der i forarbejderne til, at der vil kunne være anledning til at tilvejebringe en erklæring herom fra myndighederne i udlandet.

Hvis denne erklæring går ud på, at forældelse ikke er indtrådt i udlandet, må erklæringen ifølge lovens forarbejder normalt lægges til grund af de danske myndigheder.

Baggrunden for denne fremgangsmåde er, at det i sagens natur ville være overordentligt vanskeligt – for ikke at sige umuligt – for danske myndigheder, herunder danske domstole, at vurdere udenlandske regler og praksis om forældelse.

Hertil kommer, at det anmodende land ikke har nogen interesse i at få udleveret en person, hvis sagen er forældet efter deres nationale lovgivning.

Den fremgangsmåde, som er beskrevet i forarbejderne, har også fundet anvendelse i sagen om udlevering af Camilla Broe.

Således omfattede den amerikanske begæring om udlevering fra august 2007 bl.a. en erklæring om, at sagen vedrørende Camilla Broe ikke var forældet efter amerikansk ret.

Under Justitsministeriets behandling af udleveringssagen pålagde Retten i Lyngby ved kendelse af 27. februar 2008 politiet at indhente yderligere materiale til belysning af bl.a. spørgsmålet om forældelse.

Østre Landsret traf imidlertid ved kendelse af 25. april 2008 afgørelse om, at det ikke kunne pålægges politiet at indhente yderligere oplysninger fra de amerikanske myndigheder om spørgsmålet om forældelse.

Justitsministeriet traf den 28. maj 2008 beslutning om udlevering af Camilla Broe til USA.

Ved kendelse af 25. august 2008 traf Retten i Lyngby afgørelse om, at Justitsministeriets beslutning om udlevering af Camilla Broe blev ophævet, bl.a. under henvisning til,

at det ikke kunne afvises, at sagen, således som den var oplyst for Retten i Lyngby, var forældet efter amerikansk ret.

Ved brev af 25. august 2008 anmodede Justitsministeriet de amerikanske myndigheder om en supplerende udtalelse om, hvorvidt sagen mod Camilla Broe måtte anses for at være forældet i medfør af amerikansk lovgivning.

Ved brev af 26. november 2008 oplyste det amerikanske justitsministerium, at sagen mod Camilla Broe ikke var forældet efter amerikansk lovgivning. Det amerikanske justitsministerium henviste herved bl.a. til, at den amerikanske forældelsesfrist suspenderes, hvis en person undviger strafforfølgning, og at Camilla Broe i denne sag var flygtet for at undgå strafforfølgning.

Ved kendelse af 2. juli 2009 traf Østre Landsret afgørelse om, at Justitsministeriets beslutning om udlevering af Camilla Broe var lovlig. I relation til spørgsmålet om foræl-

delse af sagen efter amerikansk lovgivning henviste landsretten til, at sagen ifølge det amerikanske justitsministerium ikke var forældet efter amerikansk ret.

Uden at jeg behøver i dette åbne samråd at gå ind i alle detaljer i sagen, kan jeg i den forbindelse sige, at spørgsmålet om eventuel forældelse efter amerikansk ret i sagen vedrørende Camilla Broe ikke – sådan som pressen visse steder har udlagt det – har været et simpelt spørgsmål om, hvorvidt der var gået mere end 5 år, siden de narkoforbrydelser, der er omfattet af anklagen, blev begået. Et centralt spørgsmål har været, om forældelsesfristen var blevet afbrudt, altså suspenderet, som følge af sagens konkrete omstændigheder – nemlig som følge af, om Camilla Broe efter amerikansk ret måtte anses for i sin tid at være flygtet fra retsforfølgning i USA.

Det siger sig selv, at danske myndigheder hverken har forudsætninger for eller kompetence til at vurdere spørgsmål af denne karakter. Et sådant spørgsmål kan alene vurderes

af de amerikanske myndigheder, hvilket også er ordningen efter udleveringsloven.

Jeg bør for god ordens skyld tilføje, at spørgsmålet om forældelse i USA ikke synes at være endelig afgjort endnu. Jeg har således fra den amerikanske ambassade fået oplyst, at den amerikanske anklagemyndighed vil appellere afgørelsen af 5. januar 2010 om forældelse, men jeg ved ikke, om dette endnu er sket, hvorfor der fortsat er en vis usikkerhed herom.

Måtte det i sidste ende vise sig ved en endelig afgørelse hos de amerikanske domstole, at de forsikringer og erklæringer, som vi har modtaget fra de amerikanske myndigheder om forældelsesspørgsmålet, ikke holder, er det selvsagt overordentligt uheldigt. Det tror jeg, at alle vil være enige om.

For det siger sig selv, at internationalt samarbejde om udlevering bl.a. bygger på tillid, og det er også derfor, at Ju-

stitsministeriet i Danmark – og i lighed hermed Østre Landsret – helt i overensstemmelse med udleveringslovens forarbejder, som jeg nævnte før, har haft tillid til de amerikanske erklæringer i sagen.

Inden jeg slutter af, vil jeg gerne minde om, at Camilla Broe er sigtet for grov grænseoverskridende narkotikakriminalitet, som i praksis er en form for kriminalitet, som nærmest er umulig at bekæmpe, hvis vi ikke bruger de redskaber, som stilles til rådighed gennem det internationale samarbejde mellem retshåndhavende myndigheder, herunder muligheden for at udlevere – og selv at få udleveret mistænkte lovovertrædere.

Mit indlæg har allerede været rigeligt langt. Lad mig derfor slutte af med at slå to ting fast!

For det første. Der er intet som helst grundlag for påstandene om, at den daværende justitsminister Lene Espersen har presset på for, at amerikanerne skulle fremsætte en ud-

leveringsbegæring. Der synes her at være tale om en klar misforståelse af, hvad den amerikanske retsbog indeholder.

For det andet. De danske myndigheder – herunder Justitsministeriet og Østre Landsret – har behandlet spørgsmålet om forældelse efter amerikansk ret helt i overensstemmelse med udleveringsloven og dens forarbejder. Og jeg finder heller ikke på dette punkt, at der er noget som helst grundlag for saglig kritik af danske myndigheder.

Tak.